

De Engelenzpijze.

Nieuwe Communieoefeningen in
vertrouwelijke samenspraken met
Jesus,
Godvreezenden en Godminnenden
Zielen gewijd.

A. M. D. G. ! 1829

4de vermeerderde druk.
(16de tot 20sten duizendtal.)

Kerkelijk Goedgekeurd.

WAALWIJK,
WITLOX' BOEKHANDEL.
1894.

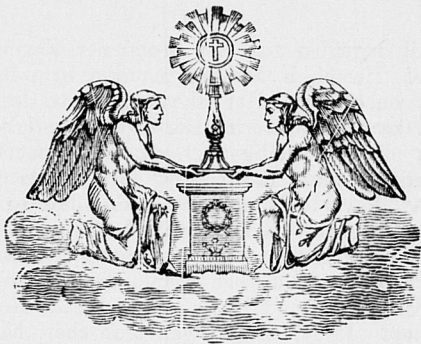
Liturgische Vereeniging
Aartsbisdom UTRECHT
Volgnummer Bibliotheek

4e vermeerderde druk.

IMPRIMATUR.

Buscoduci, 16 Januarii 1890.

J. J. VERSTERREN, Rector,
ad hoc delegatus.

Vorbereiding tot de H. Communie.

Oefening van Geloof.

DE LEERLING. O Jesus, mijn bemin-
nelijkste en liefderijkste Meester, vóór het
Tabernakel neergeknield, waar ik weet, dat
Gij waarachtig tegenwoordig zijt, ga ik

mij bereiden om het Brood der Engelen, het Hemelsch Manna, in mijn arm hart te ontvangen. Het is waar, liefste Jesus, ik kan het mysterie uwer tegenwoordigheid in dit allerheiligste Sacrament niet begripen; maar ik weet, Gij verlangt slechts, dat ik vastelijk aan uwe goddelijke tegenwoordigheid geloove. Gij, de Almachtige, hebt gesproken, en ik, nietig, ellendig schepsel, zoude het wagen, uw goddelijk woord in twijfel te trekken?.... Neen, zoete Jesus, neen, van ganscher harte onderwerp ik mijn verstand en mijne zinnen aan uw goddelijk woord. Zonder in het minst te twijfelen geloof ik, dat Gij met godheid en menschheid, met ziel en lichaam onder de kleine gedaante van brood verborgen zijt. Ik geloof het vaster en zekerder, dan indien ik U met mijne lichamelijke oogen daarin konde aanschouwen. Mijne lichamelijke oogen toch kunnen mij misleiden, maar uw goddelijk woord kan mij niet bedriegen.

Uit geheel mijn hart dank ik U voor die kostbare gave van het geloof, waarmee Gij mij zoo onverdiend hebt begiftigd. O,

we
die
ho
U
Ik
U
om
ga
dee
da
.
gij
ba
te
uw
vol
Wi
en
Mij
zoo
teg
dik
mo
mee
kin
mog

welke overgroote weldaden heb ik met dien schat des geloofs ontvangen! Ach, hoe ongelukkig zijn degenen, die weigeren U in dit goddelijk Liefdegeheim te erkennen. Ik smEEK U, dierbaarste Jesus, ontferm U over die ongelukkigen. Schenk ook hun, om uwe eindelooze goedheid, de onschatbare gave des geloofs, opdat alle uwe kinderen deelachtig worden aan de onmetelijke weldaad van dit goddelijk Sacrament.

JESUS. Te recht, mijn kind, beschouwt gij de gave des geloofs als eene onschatbare genade, en acht gij u gelukkig, die te bezitten. Weet echter, dat gij eerst dan uw geluk ten volle zult smaken, als gij volkomen volgens uw geloof zult handelen. Wil dus in dit H. Sacrament gemeenzaam en liefdevol met Mij omgaan, handel met Mij als met uwen besten vriend; tracht, zooveel u mogelijk is, mijne goddelijke tegenwoordigheid te genieten; kom Mij dikwijls uwe behoeften openbaren, uwe moeilijkheden bekend maken en uw lijden mededeelen; in één woord, mijn dierbaar kind, betuig Mij voortdurend, zoo dikwijls mogelijk, die teedere en hartelijke liefde, die

mijn wellust in dit H. Sacrament uitmaken.

Zie, mijn kind, indien gij zóó met Mij verkeert, dan zijt gij waarlijk gelukkig; dan stort Ik in overvloed mijne rijkste gaven in uwe ziel uit, en vervul Ik u zoo zeer daarmede, dat al het aardsche u niets dan walging en afkeer inboezemt, en gij reeds hier op aarde den voorsmaak geniet van de onmetelijke wellusten, die Ik u in het andere leven bereid

Nu weet gij, mijn kind, wat u waarlijk gelukkig maakt. Begeert gij nu tot dezen zaligen staat te geraken, zie, dan behoeft gij Mij slechts dikwijls met een zorgvuldig bereid hart in de H. Communie te ontvangen. Na weinige oogenblikken zal ik weder tot u komen; want Ik brand van verlangen, om u door de H. Communie altijd nauwer met Mij te vereenigen, totdat gij ten laatste geheel in mijne zuivere liefde wordt opgelost en verteerd.

Oefening van eerbied.

DE LEERLING. O aanbiddenswaardige, zoete Jesus! Gij zijt de oneindig groote, wonderbare Schepper van hemel en aarde. Alles wat bestaat, dankt aan uwe goddelijke almacht het wezen. Gelijk in den beginne door een enkel uitwerksel van uw goddelijken wil alles uit het niet is te voorschijn getreden, zoo kunt Gij ook thans nog al het geschapene door dienzelfden wil in het niet doen terugzinken. Wat zijt Gij eindeloos groot, wat zijt Gij onuitsprekelijk machtig, mijn aanbiddenswaardige Meester; en wat zijt Gij in het allerheiligste Sacrament uit liefde tot mij klein en nietig geworden.

Welk een eindelooze majesteit en heerlijkheid schuilt er onder dit nietig uiterlijk! Groot zijt Gij, mijn beminnenswaardige, mijn liefderijke Jesus; groot, eindeloos groot; maar geheel uwe goddelijke grootheid hebt Gij opgeofferd aan de onmetelijke liefde, waarmede gij uwe schepselen bemint.

Ach, dierbaarste Jesus, hoe spijt het mij, dat ik zoo ellendig, zoo nietig, zoo vol zonden en ongerechtigheid ben; dat ik zoo geheel en al onwaardig ben, de groote gunst te genieten, die uwe goedheid mij wil bewijzen. Helaas, zoete Jesus, ik moest de schoonheid, heiligheid en zuiverheid der Engelen bezitten, en ik ben door mijne ontelbare zonden voor uwe goddelijke Majesteit slechts een voorwerp van afschuw. Zeker, mijn welbeminde Meester, ik zoude het niet wagen tot uwe H. Tafel te naderen, indien Gij mij niet zoo minzaam, zoo dringend er toe uitnoodigdet, en indien mijn arme ziel niet zoo vurig naar het bezit van dien goddelijken Schat verzuchtte.

JESUS. 't Is waar, mijn kind, dit Sacrament is een groot, een onbegrijpelijk groot mysterie. Geen grooter, geen trefender blijk kon Ik u van de eindelooze liefde mijns Harten schenken. Mijne almacht, hoe onbeperkt zij ook is, heb Ik in het Sacrament van mijn Vleesch en bloed te uwer liefde als het ware uitgeput. Mijn kind, mijn dierbaar kind, heb Ik dan zoozeer bemind, dat Ik u mijn

goddelijk Vleesch en Bloed tot spijs en drank wilde schenken, o, wil Mij dan ook beminnen, wil Mij dan ook liefhebben, maar doe het uit geheel uw hart. Geef u geheel aan Mij, gelijk Ik Mij in de H. Communie geheel aan u schenk. Behoud u niets voor, mijn kind, want een verdceld hart, eene halve liefde, kan Mij niet behagen. Doe dit en wil dan verder voor mijne grootheid niet vreezen.

Oefening van Ootmoed.

DE LEERLING. Mijn zoetste en be-
ninnelijkste Meester, ik begrijp, dat Gij
ene ziel, die ganschelijk van het aardsche
s onthecht, die niets zoekt, niets bemint
n begeert, tenzij uwe liefde, dat Gij zulke
iel teeder en vurig kunt beminnen; maar
k begrijp niet, hoe Gij mij eene dusdanige
enegenheid kunt betoonen. Zijt Gij dan
ergeten, mijn barmhartige en goedertieren
Meester, hoe dikwerf ik met uwe goedheid
n liefde als 't ware den spot heb gedreven?
Veet Gij niet, hoe menigmaal ik U op
e smadelijkste en smartelijkste wijze ge-
riefd, beleedigd en verguisd heb?... Is
et uwe goddelijke alwetendheid ontgaan,
at ik in het verledene zoovele en zulke
schuwelijke zonden bedreef, en dat ik
ij helaas! menigwerf wreeder en vijan-
ger jegens U getoond heb, dan de beulen,
e U geeselden en aan het kruishout
onken?... Ach, dierbare Meester, kent
ij de tallooze grootere en kleine fouten
et, waaraan ik mij nu nog dagelijks
ichtig maak; en zou het U onbekend

wezen, wat ik nog doen zal, indien Gij mij slechts één enkel oogenblik aan mijzelfen overlaat?... Er zijn geene zonden bedreven en geene gruwelen gepleegd, die ik niet kan bedrijven en die ik niet bedrijven zal, indien uwe goddelijke goedheid er mij niet voor behoedt;... zoo ellendig, zoo slecht ben ik, en zoo zeer helt mijn booze natuur tot het kwade over. Is het nu mogelijk, dat Gij, liefste Jesus, een dusdanig schepsel als ik ben, kunt liefhebben?..., en dat Gij in zulk een afschuwelijk verblijf den troon uwer liefde wilt opslaan, Gij, die de oneindige heiligheid zijt? O Jesus, hoe ver reikt uwe goedheid, hoe mateloos is uwe liefde!

JESUS. Ik weet, mijn kind, dat gij u in het verledene niet altijd jegens Mij hebt gedragen, zooals zulks behoorde. Ik weet, dat gij u thans nog ieder oogenblik jegens Mij bezondigt, en dat uw hart zoo zeer tot het booze getrokken wordt, dat slechts een overvloed van krachtige genaden u kan weerhouden van het zoete juk mijner geboden af te werpen en uwe ziel met de afschuwelijkste zonden te bezoedelen.

En toch, mijn kind, heb Ik u zóó lief, dat Ik gaarne, indien het voor uw heil noodig ware, al de smarten van mijn ijden en wreeden kruisdood andermaal ou willen verduren O mijn kind, indien Ik, uw Heer en God, u zoodanig bemin, wil Mij dan ook liefhebben, en toon Mij uwe liefde door ijverig te trachten uwe fouten te verbeteren en dagelijks te orderen in de volmaaktheid van uwen staat. Veel is er te doen, mijn kind, doch aanhoop niet; 't is waar, uit u-zelfen kunt gij niets, maar door Mij kunt gij alles; door Mij kunt gij uwe hartstochten teugelen; door Mij kunt gij aan de verdorvenheid en boosheid van uw hart wederstaan, en uwe ziel met allerlei guden versieren.

Het is vooral gedurende de kostbare ogenblikken, die Ik in uw binnenste bewijl, dat Ik stroomen van genaden over u uitstort, waardoor gij gemakkelijk uwe booze neigingen kunt overwinnen, bereid u dus ijverig voor tot mijne komst. Ik verwacht niets van u-zelfen, maar alles van mijne liefde en barmhartigheid.

Oefening van Vertrouwen.

DE LEERLING. Allerminzaamste Jesus, zou ik na zulke roerende en troostrijke woorden nog aan de goedertierenheid van uw H. Hart kunnen twijfelen? Neen, neen, lieve Heer, zulks zoude U zeker grootelijks mishagen. In plaats van mijne onwaardigheid te verminderen, zoude dit gebrek aan vertrouwen dezelve doen toenemen. Zie, hier ben ik dan, mijn welbeminde en dierbare Zaligmaker, hoe ellendig, hoe nietig en onwaardig ik ook zijn moge. Met gansch mijne afzichtelijkheid kom ik tot U en werp mij neder in uw goddelijk Hart. Verstoot mij niet, bid ik U; neen verstoot mij niet, barmhartigste en liefderijkste aller Meesters; jaag mij niet uit uwe goddelijke tegenwoordigheid weg, alhoewel ik voor hemel en aarde belijd, dit te verdienen. Integendeel, allerzoetste Jesus, verrijk mijn arm en ellendig hart met de overvloedige schatten, die in uw goddelijk Hart besloten zijn; want dra zal het voor U als tabernakel moeten

dienen. Genees, bid ik U, alle wonden, die ik in dwazen overmoed mijne arme ziel heb toegebracht, want ik kan nauwelijks de gedachte verdragen, dat Gij, de oneindig Heilige, mijn zoo besmeurd hart tot rustplaats zult hebben. O hoe vurig begeer ik mijne ziel versierd te zien, met de onuitsprekelijke rijkdommen, die het Hart uwer vlekkelooze moeder in zich bevat. Laat Haar, bid ik U, het hart, dat U weldra zal omsluiten, met moederlijke teederheid versieren, opdat het bekwaam worde, U tot rustplaats te verstrekken.

JESUS. Juist, mijn kind, nu spreekt gij eene taal, die mijn Hart behaagt. Gelijk een klein kind, in de armen zijner moeder snelt, zoo wil Ik, dat gij u immer in mijne armen zult werpen. Wees niet bevreesd, mijn kind, want niets veroorzaakt Mij meer vreugde, dan het zien van harten, die Mij met een liefderijk en onbeperkt vertrouwen aankleven. Van den anderen kant baart niets mij meer smart, dan het gezicht van een hart, dat aan mijne goedertierenheid twijfelt en aan mijne barmhartigheid wanhoopt.

Kom dus, in alle omstandigheden, met een groot en onbeperkt vertrouwen tot mijn goddelijk Hart en wees wel overtuigd, mijn kind, dat altijd, doch vooral, wanneer Ik in de H. Communie tot u kom, mijne gunsten u zullen toevloeiën naar de mate van het vertrouwen en het heilig verlangen, die gij aanbrengt.

Oefening van Verlangen,

DE LEERLING. Goddelijke Meester, allerzoetste Jesus, hoezeer begeer ik U met uwe goddelijke gunsten en genaden te ontvangen, en daar mijne nietigheid, ellende en onwaardigheid U toch niet afschrikken, zoo bid en smee ik U, kom, kom spoedig tot mij. Uit gansch mijn hart verlang en haak ik naar U; ik verzucht naar het zalige oogenblik, waarop het mij zal vergund wezen te zeggen: »Jesus, mijn zoete Meester, heeft in mij den troon zijner liefde opgeslagen; Hij rust in mijn hart en is één met mij, *„niet ik ben het, die leeft, maar Jesus leeft in mij.”*

Kom dan spoedig, zoete Jesus, want mijn hart verzucht naar U! Waarom vertoeft Gij nog?

Zeker, lieve Heer, ik weet het; ik ben het geluk, waarnaar ik haak, ganschelijk onwaardig. Maar hoe zal ik het ooit waardiger worden? . . . Moest de H. Joannes de Dooper niet erkennen, dat hij

niet waardig was uw schoenriem te ontbinden?

Kom dan spoedig, allerliefste Jesus, ik bezweer het U bij uwe eigene eer en bij het heil mijner arme ziel, dat U zoozeer ter harte gaat. Kom spoedig, want ik weet, dat Gij het hart, dat U ten verblijve strekt, van alle smetten reinigt, en met kostbare genaden verrijkt. Van ganscher harte verfoei ik alles, wat U mishaaft. Geene moeiten of opofferingen zullen mij te veel zijn, mits ik U maar welgevalliger worde.

En toch, mijn liefste Jesus, aan hoevele lafhartigheden, aan hoevele trouweloosheden maak ik mij elken dag, ja elk uur niet plichtig!... Kunnen zulke betuigingen van oprechte liefde en trouw samengaan met mijne ontelbare en gedurig herhaalde fouten?... Ach help mij toch, barmhartige en zoete Jesus! Zeg mij toch, of het verlangen, dat ik naar uw goddelijk Vleesch en Bloed heb, niet strafbaar is, in plaats van welgevallig aan uw goddelijk Hart.

JESUS. Vrees niet, mijn kind, nader

vrij. Weet gij niet, dat het mijn vermaak is, met de kinderen der menschen te zijn? Niet voor de Engelen en Zaligen, stelde Ik dit H. Sacrament in; maar voor den zwakken, zondigen mensch, voor u, mijn kind. Ik weet, dat gij zwak en ellendig zijt; dat gij gedurig in vele fouten valt; en het is juist daarom, dat ik u zoo dikwijls tot mijn heilig Gastmaal noodig. Wees verzekerd, dat, indien gij u zoo goed mogelijk bereidt, en zoo dikwijls als het u vergund wordt, tot de H. Communie nadert, gij telkens sterker zult worden en kracht zult ontvangen om uwe fouten te verbeteren. Kom dus en haast u het voedsel te genieten, dat gij in uwe zwakheid zoozeer behoeft.

Oefening van Liefde.

DE LEERLING. Goddelijke Zaligmaker, allerbeminnenswaardigste Jesus, mijn hart moest harder wezen dan steen, om niet bewogen en verteederd te worden door uwe onmetelijke liefde. Ja, mijn allerzoetste Jesus, ik zal komen, ik zal het wagen, U in mijn hart binnen te leiden, omdat Gij het uitdrukkelijk verlangt. Uit liefde en met liefde zal ik het goddelijk voedsel genieten, dat Gij mij uit liefde en met zulke onuitsprekelijke liefde schenkt.

Maak daarom dan ook, allerliefderijkste Jesus, dat de eerste en voornaamste vrucht van deze H. Communie een verdubbeling zij van liefde tot U, mijn opperste goed.

O liefste, zoetste beminnenswaardigste Jesus, geef toch, dat ik U beminne. 't Is waar, mijn God, mijn hart zegt mij, dat ik U bemin, maar helaas ik bemin U zoo weinig; mijne liefde tot U is zoo gering; zij is zoo koud; het is geene edelmoedige liefde, die zich moeiten en offers getroost.

Help mij toch, dierbare Meester, opdat ik spoedig tot eene volmaakte liefde jegens U gerake; want ik kan niet langer verdragen, dat mijne liefde zoo uiterst klein is in vergelijking met de uwe, die alle begrip te boven gaat.

Jesus, Jesus, mijn zoetste Jesus, kom, kom spoedig tot mij en breng mij nader tot U! Wat begeer ik in den hemel, of wat verlang ik op aarde, tenzij U en U alleen, o liefde mijns harten!

Helaas, hoe is het mogelijk, dat er menschen gevonden worden, die U niet beminnen. Hoe is het mogelijk, dat ik zoo lang tot hun getal behoorde!.. O, mijn Jesus! dat ik nu ten minste met al de begeerten mijns harten uwe heilige liefde betrachte, om zoo doende dien jammerlijk verloren tijd te herwinnen.

Schenk mij tot dit einde, allerzoetste Jesus, een vurigen ijver voor de bekeering der ongelukkige zondaars, die U niet alleen hunne liefde weigeren, maar die U zelfs haten en vloeken. O Jesus, de bekeering van eenige dezer ongelukkigen zou zeker uw eindeloos minnend Hart eene

zoete vertroosting verschaffen. Welnu, mijn zoete Jesus, het is aan U, die te genieten. Of hebt Gij niet aller harten in uwe hand?... Heeft niet voor allen uw goddelijk Bloed tot den laatsten druppel gevloeid, en plengt Gij het nog niet dagelijks voor allen in de H. Offerande der Mis.

Erbarming dan, dierbare Jesus; erbarming met uw kostbaar Bloed, dat anders tevergeefs voor hen gevloeid heeft. Zie, mijn dierbare Jesus, wanneer Gij zoo aanstonds mijn arm hart zijt binnen getreden, dan zal ik U niet vrijlaten, vóór Gij mij ten minste de bekeering van één enkelen zondaar hebt toegestaan. Kom nu spoedig, *want ik kwijn van liefde.*

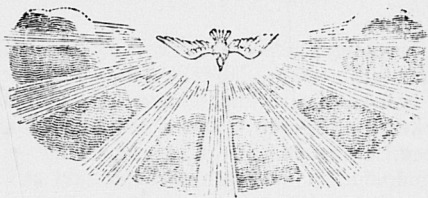
JESUS. Mijn kind, mijn dierbaar kind! gij hebt Mijn Hart op zijn gevoeligste plaats aangeraakt. Neen, gij hadt Mij niets kunnen vragen, wat Ik u liever toestond dan eene vermeerdering van mijne zuivere heilige liefde en de bekeering van eenige afgedwaalde broeders. Wat de eerste gunst betreft, wees er zeker van, dat zij u telkens geschonken wordt, als gij na eene zorgvuldige voorbereiding tot de H.

Tafel nadert. Ook de andere genade zal u geworden en behalve deze nog een milde overvloed van geestelijke en zelfs tijdelijke weldaden, die gij Mij wel niet gevraagd hebt, doch die Ik weet, dat u nuttig zullen zijn. Gij zult het ondervinden, mijn kind, dat Ik een edelmoedige Meester ben, en dat Ik genoegens heb, waarbij de aardsche vreugden slechts bitterheden zijn.

Kom dus spoedig en smaak hoe zoet uw Heer is . . . Schep moed en vertrouwen, want het is mijn vermaak de harten mijner kinderen binnen te treden.

D
leve
ged
liefs
kun
bem
Gij
ver,
lieve
dwa

Dankzegging na de H. Communie.

Oefening van Aanbidding.

DE LEERLING. Dierbaarste Jesus, met levendig geloof aanbid ik U in de kleine gedaante, waaronder Gij U uit eindelooze liefde verborgen hebt, om mijn hart te kunnen binnentreden. O mijn goede, mijn beminnenswaardigste Meester, wat hebt Gij uwe liefde tot de zondige schepselen ver, onbegrijpelijk ver gedreven. Gedoog, lieve Heer, dat ik het zegge: Gij zijt als dwaas van liefde, door een ellendig en

boosaardig schepsel als ik ben, met zulke onmetelijk teedere liefdeblijken te overladen.

Liefste Jesus! ach hadde ik U beter gekend; ik zoude U beter gediend hebben, neen, ik zoude U niet zoo lang met koudheid en onverschilligheid hebben bejegend. . . . Ach, wat spijt het mij, dat ik zoo boosaardig ben geweest van U schandelijk te beleedigen. Hoezeer betreur ik het, door mijn uiterste ellende en onwaardigheid onbekwaam te wezen om U, mijn aanbiddelijken Meester, op eene eenigszins betamelijke wijze voor uwe onwaardeerbare weldaden te prijzen en te danken.

Gedoog daarom, allerzoetste Zaligmaker, dat ik de geringe hulde, welke ik in staat ben U te brengen, vereenige met de lofprijzingen en aanbidding, welke uwe allerheiligste Moeder Maria en de zalige bewoners van uw eeuwig rijk U zonder ophouden aanbieden. In vereeniging met hen, aanbid ik U als mijn oppersten Koning; loof en prijs ik U om uwe eindeloze schoonheid, beminnenswaardigheid, barmhartigheid, goedertierenheid, in één woord, zoete Jesus om al uwe volmaakt-

heden en eigenschappen. Met hen dank ik U voor alles wat Gij, gedrongen door uwe eindelooze liefde, voor het heil uwer schepselen hebt verricht. Jesus, mijn zoete Meester, ik wil, dat alle kloppingen van mijn hart als zoovele akten zijn van lof, dank en aanbidding, opdat ik wakend of slapend geen enkel oogenblik leve, zonder U, mijn hoogste goed, hulde te brengen.

Mocht ik ooit door zwakheid of boosheid iets doen, wat U mishaaft, zoo betuig ik nu, voor hemel en aarde, dat ik dit verfoei en verafschuw. Gaarne wil ik de straf ondergaan, die het U zal behagen, mij voor zooveel trouweloosheid op te leggen; maar ik bid en smee U, door uw dierbaar Bloed, dat ik heden mocht ontvangen, mij niet te straffen, door mij uwe liefde te onttrekken en mij aan de boosheid en bedorvenheid van mijn hart prijs te geven.

JESUS. Mijn dierbaar kind, gelijk Ik u vóór de H. Communie dringend heb uitgenoodigd tot het ontvangen van mijn heilig Vleesch en Bloed, zoo betuig ik u thans, dat gij Mij een grooten troost hebt verschaft. O, mijn kind, wat zou mijn

goddelijk Hart juichen, indien al mijne geloovigen zoo menigmaal aanzaten aan het liefdemaal, waartoe Ik allen *dagelijks* roep! Hoe geheel anders zouden zij leven! Hoe vurig zouden zij Mij beminnen en met welk een ijver zouden zij de deugd betrachten en de zonden vermijden. Dan, helaas! het meerendeel der geloovigen leeft, alsof zij Mij niet kennen, alsof zij het voor niets tellen, wat ik voor hen gedaan en geleden heb; ja, alsof zij een walg hebben van de onschatbare weldaden, die Ik hun in het H. Sacrament des Altaars bied. . . Gij ten minste, mijn kind, wees wijzer; zorg er voor, dat mijne gunstbewijzen voor u geene nieuwe oorzaak van verdoemenis worden; dat zij mij niet noodzaken u te dieper in den eeuwigen afgrond neer te storten. Beantwoord steeds aan de genaden, die Ik u schenk, en aan de inspraken, waarmede Ik u begunstig; dan, mijn kind, zal Ik éénmaal aan u mijne beloften kunnen vervullen door u het eeuwige, gelukzalige leven te schenken, want dit is het loon, dat Ik u hierna- maals bewaar.

w
ik
U
G
de
G
uv
wa
me
ho
go
te
ov

me
mi
ku
ho
da
pli
uit
is
ver
del

Oefening van Dankbaarheid,

DE LEERLING. Allerliefste Zaligmaker, welk een mateloos geluk is mijn deel, nu ik vertrouwelijk zoo hart aan hart met U mag spreken. O wat zijt Gij goed, dat Gij U zoo nauw, zoo innig met mij wilt vereenigen. Gij weet alles, lieve Heer! Gij weet, dat ik meer redenen heb dan uw apostel Petrus om uit te roepen: „*Ga weg van mij, Heer, want ik ben een zondig mensch;*” en toch, dit heeft U niet weerhouden, mijn arm, ellendig hart met uwe godheid en menschheid, met ziel en lichaam te bezoeken, en er de kostbaarste gunsten over uit te storten.

Helaas, Helaas! hoe heb ik toch zoo menigmaal uwe goedheid en liefde kunnen miskennen; hoe heb ik U toch zoo dikwerf kunnen beleedigen. Had iemand mij het honderdste deel der beleedigingen aangedaan, aan welke ik te uwen opzichte plichtig ben, mijn geduld ware reeds lang uitgeput. . . . En toch, lieve Jesus, wat is de beleediging, een schepsel aangedaan, vergeleken bij eene beleediging uwer goddelijke Majesteit! En zie, met al

mijne boosheden heb ik uw liefdevol en minnend Hart niet kunnen vermoeien, noch de bron uwer eindelooze liefdegaven kunnen uitputten.

O Jesus, mijn Jesus! wat zijt Gij toch goed! Wat zijt Gij beminnenswaardig. Ik dank, loof, prijs en bemin U uit geheel mijn hart! Och, dat ik iets bezat om het U ten blijke mijner dankbaarheid aan te bieden. Daar ik intusschen niets van mij zelve heb, dat Uwer waardig is, zoo wil ik U datgene schenken, wat wel is waar U reeds toebehoort, maar waarvan Gij in eindelooze liefde mij de beschikking hebt overgelaten.

Ik offer U dan op, mijn allerzoetste Jesus, het kostbaar Bloed, dat Gij op het schandhout des kruises voor mijne zaligheid tot den laatsten druppel hebt vergoten. Dat aanbiddelijk Bloed stroomt als het ware thans door mijne aderen; ik bezit het geheel en al. Gij, lieve Jesus, schonkt het mij en ik schenk het U thans weder. Bij dit allerkostbaarst geschenk voeg ik nog den onuitsprekelijken schat van verdiensten, door uwe allerheiligste Moeder

M
ve
Je
mi
wa

kr
Do
me
we
en
lij
U
mi

off
te
aar
het
Jes
vo
zij
No
in
J
ove

Maria en alle Heiligen hier op aarde verworven; en bid U ook, barmhartige Jesus, het offer van mijn hart, mijne ziel, mijn lichaam, van alles wat ik heb en wat ik ben, niet te versmaden.

Van ganscher harte hernieuw en bekrachtig ik de beloften U bij mijn heilig Doopsel door den mond van peter en meter gedaan. Ik verzaak den duivel, de wereld met hare ijdelheden en schijngoederen en het bedorven vleesch met zijne begeerlijkheden; U en U alleen wil ik toebehooren; U alleen wil ik getrouw dienen tot aan mijn jongsten snik.

Gewaardig U, allerzoetste Jesus, het offer, dat ik U van geheel mij-zelfen doe te aanvaarden, het uwen hemelschen Vader aan te bieden, en mij uit kracht van hetzelfde overvloedige genaden te schenken. Jesus, Jesus, zoetste Jesus, geef toch vooral, dat ik U beminne; maar dat het zij met eene liefde, sterk als de dood. Noch aardsche noch helsche macht zij ooit in staat, mij aan U te ontrukken! . . .

JESUS. Mijn kind, het is waarlijk een overheerlijk geschenk, dat gij Mij heden

ten blijke uwer dankbaarheid biedt. Het is niet alleen voldoende, om al de weldaden te vergelden, die ik U schonk of nog bereid ben te verleen, maar het stelt Mij bovendien ook schadeloos voor alles, wat Ik gedaan en geleden heb, om het geheele menschdom aan de klauwen van den satan te ontrukken. Ook is het eene kostbare eereboete en vergoedt het Mij volkomen voor den ondank, Mij, helaas, door zoovelen betoond.

Mijn kind, mijn dierbaar kind, wilt gij mijn goddelijk Hart verheugen, wilt gij kostbare genaden voor dit en een glansrijke gloriekroon in het andere leven verwerven, o, herhaal dan dikwijls deze kostbare opdracht.

Telkens als gij ze Mij aanbiedt, zal Ik ze aanvaarden, alsof alles u eigendom was. Voeg er nu nog een of ander bijzonder offertje aan toe. Zeg Mij, wat wilt gij heden voor Mij doen? . . . Welke aangename zaak wilt ge te mijner liefde nalaten of welke minder aangename bereidvaardig verrichten? . . . Zeg het Mij, het behoeft niet veel te wezen; ook de kleinste opoffering is Mij welgevallig en vergeld ik u honderdvoudig.

Oefening van Verzoek.

DE LEERLING. Gedoog, beminnelijkste Zaligmaker, dat ik, alvorens wij deze zoete samenspraak sluiten, eerst nog eenige gunsten afsmeek. Deze gunsten zijn gering in vergelijking met die, welke Gij mij bewezen hebt, door mijn ellendig hart te bezoeken. Met een onwrikbaar vast vertrouwen hoop ik dan ook, dat uwe eindelooze goedheid ze mij zal verleenen. „Vraagt en gij zult verkrijgen;” ziedaar, lieve Jesus, uwe eigene woorden, en „hemel en aarde zullen voorbijgaan, doch mijne woorden zullen niet voorbij gaan,” O mijn God, welk een hechten grondslag gaaft Gij aan onze hoop. Ja, ik ben er zeker van, verhoord te zullen worden; ik ben zeker te verkrijgen, wat ik vraag en zelfs meer dan ik vraag, want Gij, lieve Jesus begeert vuriger ons uwe goddelijke gunsten te schenken, dan wij kunnen verlangen die te bekomen.

Schenk dan, aanbiddelijke Zaligmaker,

in uwe eindelooze barmhartigheid de on-
 schatbare genade van het H. Geloof aan
 de ongelukkigen, die nog in de diepste
 duisternis van het heidendom rondtasten.
 Ach, minnelijkste Jesus, hoe droevig is
 het, dat er op de wereld nog zoo vele
 millioenen menschen leven, die Gij even
 goed als mij met uw dierbaar Bloed hebt
 vrijgekocht en die U helaas nog niet
 kennen. Hoevelen zijn er bovendien onder
 hen, die Gij met het licht van het H.
 Geloof bestraaldet, wien Gij duizenden
 genaden hebt geschonken, en die U des-
 niettemin hunnen dienst weigeren. Ja,
 allerliefste Jesus, Gij weet het, hoezeer
 het mij smart, dat er menschen gevonden
 worden, die niet alleen uwe goddelijke
 geboden verachten, maar daarenboven nog
 zoo ver gaan van uw bestaan te loochenen,
 zeggende: „Er is geen God.”

O mijn Zaligmaker, hoezeer moet satan
 zoodanige menschen toch verblind hebben,
 eer het hun mogelijk wordt zulke godde-
 looze woorden te spreken. Ach bestraal
 hen opnieuw met uw goddelijk licht; toon
 hun, — ik smeeek het U — den peilloozen

afgrond, die zich voor hunne voeten opent om hen te verzwelgen, opdat zij hunne booze wegen verlaten en ophouden uw liefdevol Hart door hunne zonden te verscheuren. Jesus, Jesus, mijn zoete Meester! barmhartigheid bijzonder voor... Och, heb medelijden met het ongeluk der arme heidenen, met het nog grootere ongeluk der arme zondaars en met de verblindheid der ongelukkige ketters en scheurmakers, die buiten de H. Kerk en hare genademiddelen leven. Zegen, bid ik U, den ijver der herders, die zich voor de bekeering dezer ongelukkigen opofferen. Gedoog toch niet, zoetste Jesus, dat de duivel zich zou kunnen verblijden om het eeuwig verderf van zoo vele zielen, die besproeid zijn met uw goddelijk Bloed. Barmhartigheid met de arme zondaars en ongeloovigen, liefste Jesus, maar ook barmhartigheid met de lijdende zielen des vagevuurs.

Gedenk, allerminnelijkste Jesus, dat één enkel druppeltje van uw goddelijk Bloed voldoende is om al hare schulden te delgen.

O, ik smeeik het U, doe dit dan heden op haar neerdruppen en ontsluit haar de poorten des hemels. Inzonderheid, lieve Jesus, beveel ik U de zielen van

Bescherm onzen H. Vader den Paus en geheel de H. Kerk. Liefste Jesus, Gij ziet hoe hevig en boosaardig men uwe Bruid, de H. Kerk vervolgt, ach onttrek haar uwen bijstand niet..... Ik weet wel, lieve Jesus, dat Gij haar niet verlaten zult, maar, lieve Heer, geef dat de dagen dezer vreeselijke beproevingen verkort worden, opdat uwe lieve Bruid, voor wie Gij uw hartebloed gegeven hebt, weer spoedig in vollen vrede hare heilrijke taak hier beneden kunne voortzetten. Zegen ook alle religieuze orden, die in haren schoot bloeien en alle leden derzelve; inzonderheid Stort milden zegen uit over alle liefdewerken, welke door hen geschieden en over de hulpbehoevenden, die er het voorwerp van zijn. Allerzoetste Jesus, vergeld ook met de rijkste zegeningen van uw goddelijk Hart mijne geestelijke en wereldlijke oversten, inzonderheid mijn biechtvader, voor de moeiten en zorgen, welke zij zich voor

mijn welzijn getroosten.

Eindelijk, mijn beminde Zaligmaker, beveel ik U ten dringendst de geestelijke en tijdelijke belangen mijner dierbare ouders, aan welker liefde ik naast U alles, wat ik ben en heb, moet dankzeggen, alsmede mijne overige bloedverwanten, vrienden en vijanden en bijzonder alle, voor wie ik meer verplicht ben te bidden. Zegen hen allen, liefste Jesus, met de rijkste zegeningen van uw allerheiligst Hart.

Ten slotte, beminnelijke Jesus, waag ik nog voor mij-zeiven eenige gunsten af te smeeken. Gij weet, dierbaarste en zoetste Zaligmaker, hoe menigmaal ik nog bezwijk onder het geweld mijner booze natuur en ik aan de verleidelijke stem van satan gehoor geef. Ach, het spijt mij zoozeer, dat ik U nog zoo vaak ondankbaar ben. Verleen mij, bid ik U de genade van U in de toekomst te dienen met al den ijver, die uwe eindelooze liefde verdient, en die betaamt aan den staat, waarin ik door uwe goedheid geplaatst ben. Help mij vooral, wanneer ik tegen de deugd van . . . bekoord word. Gij weet, lieve Jesus, dat

ik zonder U niets kan en dat ik, beroofd van uwen bijstand, ieder oogenblik in afschuwelijke zonden zal vallen.

Liefste Jesus, sta mij toch bij: gedoog niet, dat ik U nog ooit door eene zware zonde beleedige; ik smeeke het U heden met de grootste vurigheid en het levendigste vertrouwen. Laat mij liever sterven, vóór het rampzalig oogenblik daar is, waarop ik ongelukkig genoeg zoude wezen U andermaal uit mijn hart te verbannen.

Dierbaarste Jesus, Gij weet duizendmaal beter dan ik zelf, wat mij noodig en nuttig is; zie, mijn lichaam en ziel, stel ik dan heden in Uwe handen. Leid Gij zelf mij, bid ik U, door dit ellendige leven en voer mij eenmaal uwen schoonen hemel binnen.

JESUS. Mijn kind wees getroost: ga in vrede, en herneem uwe bezigheden. Groot is het genoegen, dat gij Mij verschaft hebt, maar duizendmaal grooter is het voordeel, dat gij voor u-zelfen uit deze heilige Communie getrokken hebt. Neen, mijn kind, geloof niet, dat mijn Hart zich in edelmoedigheid laat over-

treffen. Het kleinste offertje, dat men Mij biedt, vergeld Ik met een eeuwig loon. Geen verzoek, dat uit een liefdevol en vertrouwend hart vloeide, heb Ik ooit afgewezen of zal ik ooit kunnen afwijzen. Integendeel, mijn kind, steeds geef Ik meer, veel meer dan gevraagd wordt. Het is waar, niet altijd ziet gij het uitwerksel van uw gebed; maar als gij in uwe verblindheid Mij iets vraagt, wat Ik weet, dat u schaadt en Ik geef u in de plaats daarvan iets, wat u voordeelig is, heb Ik dan uw gebed niet verhoord? Wees ijverig in mijnen dienst; vermijd de zonde en beoefen de deugden van uwen staat; doe dit alles met een liefdevol hart, en nader dan, zoo menigmaal uw zielsbestierder het u vergunt, tot de H. Communie. Gij zult dan steeds overvloedige vruchten uit dezelve trekken, mijn Hart telkens een zoeten troost schenken en uw eeuwig heil verzekeren, overeenkomstig mijn goddelijk woord: „*Die dit Brood eet, zal leven in eeuwigheid.*”

Andere Communie-Oefening.

Bemerking. Wanneer men de gebeden der H. Kerk uitzondert, bestaan er zeker geene gebeden, die schooner, geene, die krachtiger zijn, dan die, welke opstijgen uit ons eigen hart. Bidden toch is niets anders, dan de begeerten en gevoelens van het hart aan God te kennen geven.

God nu, is onze liefderijke Vader; wij worden door dien teederen Vader als kinderen bemind. Ons tijdelijk en vooral ons geestelijk welzijn gaat Hem op het innigst ter harte. Zóó dierbaar zijn wij dien goeden Vader, dat Hij in de H. Schrift verklaart: „*Het is mijn vermaak met de kinderen der menschen te zijn.*”

Is dit nu eene stellige waarheid, — en geen katholiek mag er aan twijfelen; — dan mogen en moeten wij ook met God verkeerén, gelijk een kind met zijn teer-geliefden vader; dan moeten wij in alle

omst
gehe
en d
en d
in al
oogt
dan
kind

Ka
troos
len,
teede
diger

He
tholi
om
onde
Als
met
door

Ze
dig,
van
maai
een
wijls

omstandigheden tot Hem snellen en ons geheel in zijne handen overgeven. Vreugde en droefheid, geluk en tegenspoed, troost en dorheid, alles toch komt van Hem, en in alles wat Hij ons laat overkomen, beoogt Hij niets en kan Hij niets beoogen, dan het tijdelijk en eeuwig geluk Zijner kinderen.

Kan het nu een katholiek, die deze troostvolle waarheden kent, moeilijk vallen, vertrouwelijk en liefdevol met dien teederen Vader, met dien beminnenswaardigen God te spreken? . . .

Helaas ja! . . . Er zijn duizenden katholieken, welke nooit tot God naderen, om zich eens gemeenzaam met Hem te onderhouden over zijne en hunne belangen. Als zij bidden dan vergenoegen zij zich met het lezen van eenige gebeden, welke door anderen zijn opgesteld.

Zeker, het is goed en aanbevelenswaardig, vooral ten tijde van dorheid, zich van een of ander gebedenboek te bedienen; maar dit altijd te doen, en dan nog met een verstrooiden geest, — gelijk het dikwijls geschiedt, — neen, dat kan den

goeden God niet welgevallig zijn. Over katholieken die zoo bidden, zal God zich beklagen, gelijk Hij het deed over de Israëlieten: „*Dit volk eert mij met de lippen, maar hun hart is verre van mij.*”

Moeten wij nu te allen tijde en op alle plaatsen bidden met een zoet vertrouwen, met eene eerbiedige gemeenzaamheid, hoe veel te meer moeten wij ons dan beijveren zulks te doen, als wij in eene kerk voor het tabernakel zijn neergeknield. Daar toch is Jesus Christus, onze dierbare Verlosser, met godheid en menschheid, met ziel en lichaam, dag en nacht voor ons tegenwoordig. Onder de gedaante van dit H. Sacrament, toont Hij zich waarlijk te zijn de „Emmanuël,” God met ons.

Daar in het tabernakel vinden wij een teederen Vader, altijd bereid ons te ontvangen, onze gebeden te aanhooren. Wij vinden er een dierbaren Broeder, immer gereed tot onzen dienst; een welmeenend Vriend, wien niets meer ter harte gaat dan ons geluk; een weldadig Geneesheer, over wien wij ieder oogenblik kunnen beschikken; een Bruidegom, die onze ziel

als het ware meer bemint dan zich-zelfen.

Onze gebeden tot Jesus in het H. Sacrament kunnen dus niet te kinderlijk, niet te eenvoudig, niet te vertrouwelijk wezen. Jesus, in het heilig tabernakel verborgen, verlangt van ons geene schoone woorden, maar wel akten van eene teedere, oprechte liefde en werken, die daaraan beantwoorden. Willen wij dus aan Zijn goddelijk Hart behagen, werpen wij ons dan voor dien „troon van genade,” voor dien „verborgen God” neder, en leggen wij met de eenvoudigheid van een kind onze behoefte, onze verlangens aan Hem bloot. Met milden overvloed zal Hij ons alsdan zijne hemelsche gunsten schenken. Wij zullen ondervinden, dat het bidden troost verschaft in lijden, moed in beproeving en ongetwijfeld zullen wij spoedig ook iets mogen smaken van die onuitsprekelijke zoetheid, welke alle godvruchtige zielen zoo onweerstaanbaar tot het tabernakel trekt.

De oefeningen vóór en na de H. Communie, die hier volgen, zijn in dezen geest geschreven. Men trachte dus met eigene woorden de aangegeven akten te verrich-

ten en zich aldus naar best vermogen tot de komst van den goddelijken Gastheer te bereiden en Hem voor die groote gunst te bedanken,

Oefening van Geloof.

Verwek eene vurige akte van geloof aangaande de tegenwoordigheid van O. H. Jesus Christus in het H. Sacrament. . . . Zeg Hem, dat gij gelooft, omdat Hij, de Almachtige, heeft gezegd: „*Dit is mijn Lichaam . . . dit is mijn Bloed*” . . .

Bedank Hem voor het geluk van kind te zijn der heilige, katholieke Kerk; van die kerk, welke de eenig ware is; die alle genademiddelen aan hare kinderen schenkt, welke Hij door zijn lijden en sterven voor het menschedom heeft verdiend . . . Bedank Hem vooral voor de vele genaden, welke gij reeds in uw leven hebt ontvangen

Bid voor de bekeering der ongelukkige menschen, welke van de weldaad des geloofs verstoken zijn, . . . bijzonder voor de afvallige katholieken, die de kostbare, de

onschatbare genade van het H. Geloof moedwillig verloren hebben ... Offer voor hunne bekeering deze H. Communie op...

Betuig Jesus uw vast besluit om voortaan overeenkomstig het H. Geloof te handelen... Zeg Hem, dat gij steeds den grootst mogelijken eerbied jegens Hem, in het allerheiligste Sacrament wilt betoonen, ... dat gij dikwijls met vertrouwen, met eerbiedige genegenheid tot het tabernakel zult komen om met Hem te spreken....

Oefening van Eerbied.

Bewonder de eindelooze grootheid van Hem, die weldra uw gast zal wezen; ... erken Hem voor den machtigen Schepper van hemel en aarde; .. verhef zijne majesteit. Alles wat bestaat, dankt aan zijne hand het aanzijn; ... alles wat Hij in het begin der wereld met een enkel woord te voorschijn riep, kan Hij ieder oogenblik weer in het niet doen wegzinken....

Dank Jesus voor de onbegrijpelijke liefde, die Hem bewoog den troon zijner heerlijkheid te verlaten, ... de menschelijke natuur

aan te nemen,... en zich in het H. Sacrament des Altaars als te vernietigen, om altijd bij ons te kunnen blijven,... ja, om zelfs eene spijsze voor ons te worden....

Hoe onuitsprekelijk bemint Jesus mij!...

Betreur het, dat gij zoo nietig, zoo ellendig, zoo onwaardig zijt dien hoogen Gast in uw hart binnen te leiden.... Zeg Hem, dat gij het niet zoudt wagen tot de H. Tafel te naderen, indien Hij-zelf u niet zoo dringend daartoe noodigde, en indien uwe ziel niet zoo vurig naar zijn goddelijk bijzijn verzuchtte....

Oefening van Ootmoed.

Verneder u voor den goeden Meester, die uw besmeurd hart wil binnentreden.... Zeg Hem, dat gij begrijpt, hoe Hij kan verlangen in schuldellooze, — aan het aardsche onthechte harten den troon zijner liefde op te slaan;.... doch dat gij niet begrijpen kunt, waarom Hij een hart zoo aardschgezind, zoo mismaaft door een onnoemelijk getal zonden en fouten als het uwe, wil binnengaan....

Herinner u eenige der zwaarste over-

treedingen;..... betreur ze opnieuw..... Smeek Hem, dat Hij zich gewaardige u voor nieuwe afdwalingen te behoeden..... Dring daarop aan, door Hem te zeggen, dat gij zoo zwak, zoo ellendig, zoo boos zijt; dat gij uit u-zelfen niets ter zaligheid kunt. Zegt de H. Apostel Paulus niet, dat wij zonder de genade Gods niet eens den zoeten naam *Jesus* op eene Gode welgevallige wijze kunnen uitspreken?.....

Beken in allen ootmoed, dat gij in uw leven ontelbare genaden van zijne goddelijke milddadigheid hebt ontvangen;..... dat gij met het grootste deel volstrekt geen nut hebt gedaan..... dat gij er zelfs vele hebt gebruikt om uwen Weldoener te beleedigen;..... dat gij geen uur geleefd hebt, in hetwelk gij geene gunst van zijn goddelijk Hart ontvingt;..... en dat er ook wellicht geen uur verlopen is, sinds gij tot de jaren van verstand gekomen zijt, waarin gij niet eene grootere of kleinere fout begint.....

Verwonder u ten slotte over de groote liefde van uwen Verlosser, die desniettemin staande heden nog tot u wil komen!....

aan te nemen,... en zich in het H. Sacrament des Altaars als te vernietigen, om altijd bij ons te kunnen blijven,... ja, om zelfs eene spijsze voor ons te worden....

Hoe onuitsprekelijk bemint Jesus mij!...

Betreur het, dat gij zoo nietig, zoo ellendig, zoo onwaardig zijt dien hoogen Gast in uw hart binnen te leiden.... Zeg Hem, dat gij het niet zoudt wagen tot de H. Tafel te naderen, indien Hij-zelf u niet zoo dringend daartoe noodigde, en indien uwe ziel niet zoo vurig naar zijn goddelijk bijzijn verzuchtte....

Oefening van Ootmoed.

Verneder u voor den goeden Meester, die uw besmeurd hart wil binnentreden..... Zeg Hem, dat gij begrijpt, hoe Hij kan verlangen in schuldelooze, — aan het aardsche onthechte harten den troon zijner liefde op te slaan;.... doch dat gij niet begrijpen kunt, waarom Hij een hart zoo aardschgezind, zoo mismaaft door een onnoemelijk getal zonden en fouten als het uwe, wil binnengaan.....

Herinner u eenige der zwaarste over-

tredingen;..... betreur ze opnieuw..... Smeek Hem, dat Hij zich gewaardige u voor nieuwe afdwalingen te behoeden..... Dring daarop aan, door Hem te zeggen, dat gij zoo zwak, zoo ellendig, zoo boos zijt; dat gij uit u-zelfen niets ter zaligheid kunt. Zegt de H. Apostel Paulus niet, dat wij zonder de genade Gods niet eens den zoeten naam *Jesus* op eene Gode welgevallige wijze kunnen uitspreken?.....

Beken in allen ootmoed, dat gij in uw leven ontelbare genaden van zijne goddelijke milddadigheid hebt ontvangen;..... dat gij met het grootste deel volstrekt geen nut hebt gedaan..... dat gij er zelfs vele hebt gebruikt om uwen Weldoener te beledigen;..... dat gij geen uur geleefd hebt, in hetwelk gij geene gunst van zijn goddelijk Hart ontvingt;..... en dat er ook wellicht geen uur verlopen is, sinds gij tot de jaren van verstand gekomen zijt, waarin gij niet eene grootere of kleinere fout begint.....

Verwonder u ten slotte over de groote liefde van uwen Verlosser, die desniettemin staande heden nog tot u wil komen!....

Oefening van Vertrouwen.

Betuig uwen Jesus een liefdevol vertrouwen..... Zeg Hem, dat gij het ellendigste, het zwakste zijner schepselen zijt;..... dat gij geheel onwaardig zijt nog een enkele gunst van zijn goddelijk Hart te ontvangen;.... doch dat gij, getroffen door zijne eindelooze goedheid en barmhartigheid, een groot vertrouwen in Hem hebt;..... en dat gij u daarom met dezelfde gerustheid in zijne armen werpt als een klein kind zulks doet in die eener liefderijke moeder.....

Smeek Hem: uw hart te zuiveren van alles, wat Hem in u mishaaft;..... de wonden te genezen, die gij uwe arme ziel door zoovele zonden hebt toegebracht;..... en ze daarna te versieren met de onmetelijke schatten van zijn goddelijk Hart;.... want, dat gij het niet kunt verdragen, dat Hij, de oneindig Heilige, in de arme woning van uw Hart moet rusten.....

Zeg Hem, dat gij van ganscher harte begeert in uw hart een troon voor Hem te bereiden, zoo vlekkeloos, zoo schoon, zoo heilig als het Hart zijner lieve Moe-

der Maria.....

Bid de H. Maagd, dat zij in moederlijke liefde uw hart aldus voor het bezoek van haren goddelijken Zoon bereide.....

Oefening van Verlangen.

Smeeke uwen teederen Vriend met aandrang, dat Hij zich gewaardige toch spoedig tot u te komen.... Dat, nu gij weet, dat uwe ellende en onwaardigheid Hem niet afschrikken, gij allervurigst naar Hem verlangt Druk uwe begeerten uit naar het oogenblik, waarop de priester Hem op uwe tong zal nederleggen, en gij met de H. Maagd zult mogen uitroepen: „*Hij, die machtig is, heeft groote dingen aan mij gedaan!*” En met den H. Paulus: „*Niet ik ben het, die leeft; maar Jesus leeft in mij!*”

Zeg Hem, dat zijne eer het vordert, dat Hij zoo spoedig mogelijk tot u kome; want, dat gij u bijna ieder oogenblik aan nieuwe fouten plichtig maakt en daardoor uwe ziel nog meer besmeurt. ..

Beloof Hem, dat gij voortaan meer ge-

trouw zult medewerken met zijne genaden;.. dat gij Hem vuriger zult dienen.... Roep ook tegelijk zijnen bijstand in;... want zonder deze zult gij uwe goede besluiten niet kunnen uitvoeren.... Hij-zelf zegt ons: „*Zonder Mij kunt gij niets!*”...

Oefening van Liefde.

Bedank Jesus voor de oneindige liefde, die Hij in het H. Sacrament toont... Voor u wil Hij dag en nacht in het kleine tabernakel opgesloten blijven;... voor u verdraagt Hij het, dat de goddeloozen, ketters en ongeloovigen Hem bespotten en lasteren;... voor u gedooft Hij, dat sommigen Hem binnenleiden in een hart, met doodzonde besmeurd;... Hem daar overleveren aan den duivel, die in zulk hart heerscht;... Hem daar op geestelijke wijze andermaal kruisigen.... Voor u wil Hij het lijden, dat zoovele trage en lauwe katholieken weigeren tot Hem te komen, of indien zij nu en dan eens in zijne tegenwoordigheid verschijnen, Hem door hunne oneerbiedigheid bedroeven....

Betuig Jesus uw spijt, dat ook gij zoo menigmaal zijn liefdevol Hart in het H. Sacrament door koudheid en ondank hebt gegriefd.... Zeg Hem, dat gij thans besloten zijt, Hem zoo dikwijls mogelijk in het H. Sacrament te bezoeken;..... zoo menigwerf als het u door den biechtvader vergund wordt te ontvangen;..... en gij Hem altijd den grootsten eerbied en de vurigste liefde wilt betoonen.....

Smeeek zijn goddelijken bijstand af om deze besluiten uit te voeren..... Vraag vooral eene vurige liefde tot Hem..... Zeg Hem, dat gij verlangt Hem zoo vurig te beminnen, als zulks een geschapen hart vermag..... Vraag dezelfde genade voor alle geloovigen..... Beveel de arme zondaars en de ongeloovigen aan zijn goddelijk Hart..... Bezweer Hem toch medelijden te hebben met hun ongeluk en niet te gedoogen, dat zijn goddelijk Bloed voor zoovele menschen te vergeefs vergoten zij.....

DANKZEGGING NA DE H. COMMUNIE.

Oefening van Aanbidding.

Aanbid uwen liefdevollen Zaligmaker in de kleine gedaante, waaronder Hij zich gewaardigt uw hart te bezoeken..... Verwonder u over de groote, de onmetelijke liefde, welke Hij in dit H. Sacrament ten toon spreidt..... Betreur uit geheel uw hart de koudheid, de onverschilligheid en den ondank waarmede gij zoolang zijn allerzoetst Hart in het H. Sacrament hebt bedroefd.....

Betuig Jesus uw leedwezen, wijl de uiterste ellende en onwaardigheid u onbekwaam maken, Hem ook slechts eenigermate voor zijne weldaden te prijzen en te danken.....

Loof, prijs en aanbid in vereeniging met de allerheiligste Maagd en alle Heiligen de eidelooze schoonheid, beminnenswaardigheid, barmhartigheid, goedertierenheid, in één woord alle volmaaktheden, alle eigenschappen van uwen zoeten Jesus

Smeeek Hem de geringe hulde, welke gij

in staat zijt Hem te brengen, goedgunstig te aanvaarden.... Offer Hem alle kloppingen van uw hart als zoovele akten van lof, dank en aanbidding. ...

Herroep en verafschuw reeds bij voorbaat alle zonden en fouten, die gij door boosheid of zwakte in de toekomst nog zult bedrijven..... Zeg, dat gij bereid zijt er de straf voor te ondergaan Bezweer Hem evenwel, die boete niet te doen bestaan in de onttrekking zijner genade en liefde;.... in u over te leveren aan de bedorvenheid van uw hart, aan het geweld der booze driften.

Bid en smeeke uwen goeden Meester door het dierbaar Bloed, dat Hij voor u vergoten heeft, toch niet te gedoogen, dat gij door een rampzaligen dood voor eeuwig van Hem gescheiden wordet;..... dat uwe zonden Hem noodzaken u dieper in den eeuwigen afgrond te begraven, naarmate gij meerdere gunsten van Hem hebt ontvangen.....

Oefening van Dankbaarheid.

Dank uwen goddelijken Vriend, voor de

groote gunst, die Hij u bewijst, met u te veroorloven zoo vertrouwelĳk, hart aan hart met Hem te spreken.... Wie zijt gij, en wie is Hij?.... Verwonder u, dat zooveel ellende en boosheid, den goddelĳken Vriend niet belet hebben uw hart binnen te treden... Beken, dat, indien iemand op aarde u slechts het honderdste deel der beleedigingen had aangedaan, aan welke gij jegens Hem plichtig zijt, gij zulken persoon reeds lang uwe genegenheid hadt onttrokken.... En zie, de duizenden zonden en boosheden, die gij pleegdet, hebben de oneindige liefde van Jesus niet kunnen uitputten!....

Loof en prijs de liefde, de goedheid van Jesus.... Zeg Hem, hoe innig gij Hem bemint, hoe vurig gij Hem begeert lief te hebben.... Bejammer het, dat gij zoo arm zijt,.... dat gij van u-zelfen niets hebt, om Hem uwe dankbaarheid te be-
tuigen... Bied Hem daarom zijne eigene gaven tot dankbaarheid aan....

Offer Hem de oneindige schatten op, waarmede Hij u heeft verrijkt.... zijn goddelĳk Bloed, dat tot den laatsten druppel voor u vloeide..... zijn heilig

lichaam, zijne ziel, zijne godheid en menschheid, alles wat gij heden in de H. Communie van Hem ontvingt.... Voeg er bij de verdiensten der allerheiligste Maagd en van alle Heiligen;... de goede werken, welke van het begin der wereld door de rechtvaardigen zijn verricht, en nog tot het einde zullen verricht worden...

Stel u-zelfven geheel in Jesus handen;... verklaar u bereid tot het volmaakt vervullen van alles, wat Hij van u verlangt... Hernieuw de beloften van uw doopsel;... Verzaak den duivel met zijne werken, dat is alle zonden;... de wereld met hare schijngoederen, ijdele vermaken en valsche grondstellingen;... het bedorven vleesch met zijne booze begeerlijkheden;... Hebt gij nog andere beloften gedaan, zoo hernieuw ook deze;... Wees evenwel voorzichtig geene beloften te doen, zonder uw biechtvader te hebben geraadpleegd!

Bepaal een of ander goed werk, dat gij dezen dag uit liefde en dankbaarheid wilt beoefenen, of wel eene akte van deugd, die gij wilt verrichten;... bijvoorbeeld: het bereidvaardig volbrengen van een werk,

dat u tegenstaat; het geduldig verdragen van eenig ongelijk, van eenige minachting, bespotting enz.

Smeeek Jesus, de offerande, welke gij Hem heden hebt aangeboden, gunstig te aanvaarden; ... ze zijnen hemelschen Vader aan te bieden, ... en u uit kracht daarvan overvloedige genaden, doch vooral eene vurige liefde tot Hem te schenken....

Oefening van Verzoek.

Herinner uwen goddelijken Gast het woord, dat Hij weleer sprak om ons vertrouwen te verlevendigen: „Vraagt en gij zult verkrijgen”.... Zeg Hem met eerbiedige gemeenzaamheid, dat Hij zich door dit woord verplicht heeft uwe beden te verhooren, u te schenken, wat gij vraagt....

Betuig Hem het vaste vertrouwen, dat gij in zijne beloften hebt; ... zeg, dat gij verzekerd zijt nog meer te bekomen, dan gij zult vragen, omdat Hij vuriger verlangt u met zijne goddelijke gunsten te overladen, dan gij kunt begeeren ze te ontvangen....

V
gehe
de
der
de
mak
weg
Bev
har
ziel
verl
ten,
zon
schu
S
over
prie
gier
voor
har
and
delij
lijke
en v
voor
allen

Vraag op de eerste plaats, dat zijn naam geheiligd worde over geheel de wereld.... de bekeering der goddeloozen en vijanden der H. Kerk; ... de gave des geloofs voor de ongelukkige heidenen, ketters en scheurmakers... den terugkeer op den goeden weg voor afvallige, slechte katholieken.... Beveel vooral de stervenden in zijne barmhartigheid en vergeet ook niet de arme zielen des vagevuurs.... Smeek vooral de verlossing af voor ouders en bloedverwanten, als dezen overleden zijn, en bid bijzonder voor hen, die misschien door uwe schuld zulke bittere smarten verduren....

Smeek zijn zegen af over de H. Kerk... over Z. H. den Paus... de bisschoppen, priesters en geloovigen; ... over de religieuze orden en congregatiën; ... bid vooral voor die, welker bloei u bijzonder ter harte gaat.... Beveel uw biechtvader en andere geestelijke oversten aan het Goddelijk Hart; ... doe hetzelfde voor de wereldlijke overheden, alsook voor uwe vrienden en vijanden.... Bovenal moet gij veel vragen voor uwe ouders, aan wien gij naast God alles dankt, vraag voor hen gezondheid,

welslagen in ondernemingen, in één woord alles, wat hun hier op aarde en hierna-
maals kan gelukkig maken.....

Ten slotte zult gij ook nog eenige ge-
naden afsmeeken voor u-zelfen en wel:
sterkte om Jesus getrouw te blijven
dienen..... ijver in het streven naar de
volmaaktheid van den staat, waarin gij
leeft..... kracht om te weerstaan aan de
ondeugd, waartoe gij u het meest getrokken
gevoelt.....

Bid Jesus vooral u bij te staan, wanneer
gij in gevaar verkeert van eene doodzonde
te bedrijven.... Vraag Hem, u liever op
dezen stond tot zich te roepen, dan te
gedoogen, dat gij in de toekomst nog
zulk afschuwelijk kwaad bedrijft....

Stel u verder geheel en al in de handen
van uwen goddelijken vriend.... en bid
Hem u alles te schenken, wat Hij weet,
dat u nuttig is, om hier en hiernamaals
gelukkig te zijn.

G

Zi

Li

Bl

W

Lij

O,

In

Te

In

En

Op

In

300

To

van
uite

Gebed van den H. Ignatius de Loyola.

Ziel van Christus, heilig mij.

Lichaam van Christus, maak mij zalig.

Bloed van Christus, verzadig mij.

Water van Christus' zijde, reinig mij.

Lijden van Christus, versterk mij.

O, goede Jesus, verhoor mij!

In uwe H. Wonden, verberg mij, en gedoog
niet, dat ik van U worde gescheiden.

Tegen den boozen vijand verdedig mij.

In het uur des doods roep mij.

En beveel, dat ik tot U kome,

Opdat ik met uwe Heiligen U love,

In de eeuwen der eeuwen. Amen.

300 dagen aflat elken keer, dat men deze schietgebeden
doet, (9 Januari 1854.)

Toewijding des harten aan het H. Hart van Jesus.

Allerteederste en allerminnelijkst Hart
van Jesus, Hart, onuitputtelijk in het
uitdeelen der kostbaarste en zoetste lief-

degaven, ik ben beschaamd, wanneer ik denk aan de koudheid en onverschilligheid, waarmede ik U tot heden heb bejegend. Och, dat het mij mogelijk ware uwe miskende liefde voor zooveel ondank eene waardige voldoening te schenken!

Wat zou ik U intusschen kunnen aanbieden? Van mij-zelfen heb ik niets, ja, ben ik zelfs te eenenmale onbekwaam iets te verrichten, wat U welgevallig is. Wat dan, verlangt Gij van mij?.... O, ik hoor uwe zoete stem, die mij toeroept: Mij n kind, geef Mij uw hart."

Mijn hart, liefste Jesus, mijn arm hart, mijn door zoovele misslagen besmeurd hart; zou ik het wagen U hiervan eene offerande te maken? Och welk een onwaardig, welk een ellendig geschenk is dit!....

Nochtans, minnelijkste Jesus, wijl Gij zulks uitdrukkelijk begeert, verstout ik mij U dit armzalig, dit zwak en ellendig hart aan te bieden. Ik geef het U en wijd het U onherroepelijk toe met alles, wat ik ben en met alles, wat ik door uwe eindelooze goedheid kan worden.

Reinig en versier nu dit arm hart, ver-

sterk het door krachtige genaden, opdat het niet verleid worde door de aanlokkelijkheid van het booze, en ook in staat zij de kwellingen van den satan het hoofd te bieden.

O allerheiligst en allerzoetst Hart van Jesus, deel mijn koud, mijn gevoelloos hart een vonkje mede van het heilig liefdevuur, dat U verteert, opdat het hierdoor gezuiverd worde van de smetten, die mijne ontelbare fouten er op achterlieten. Geef eindelijk, dat het aldus in uwe heilige liefde gelouterd zijnde, geen vuriger verlangen kenne, dan zich te verloochen en op te offeren uit liefde tot U. Amen.

Toewijding aan onze H. Moeder Maria.

Maria, mijne teedere en allerliefdewaardigste Moeder, Meesteresse en Voorspreester van allen, die zich aan U hebben verbonden, zie, ook ik, uw arm en onwaardig kind, wensch onder het getal uwer getrouwe dienaren te worden opgenomen.

Te dien einde wijd ik mij heden geheel

aan U toe. Ik schenk U mijn lichaam met al zijne zinnen en mijne ziel met al hare krachten.

Van ganscher harte begeer ik, dat Gij mij van af dit oogenblik als uw goed en uw eigendom zult beschouwen en dat Gij als zoodanig over mij en al het mijne zult beschikken.

Mij zoo ganschelijk en onherroepelijk in uwe handen stellende, koester ik de hoop allerzoetste Moeder, dat Gij mij krachtdadig zult bijstaan en verdedigen tegen mijne en uwe vijanden, en dat Gij niet zult toelaten, dat ik ooit van U vervreemd worde. Gedoog dit niet, mijne lieve Moeder, neen, maar verwerf mij integendeel de gunst, van in uwen heiligen dienst tot het einde mijns levens getrouw te volharden, en eenmaal in den hemel het zoete uwer moederlijke teederheid te smaken, en mij in het beschouwen uwer onuitsprekelijke heerlijkheid voor eeuwig te verblijden. Amen.

Gebed met vollen aflat.

Zie, o goede en allerzoetste Jesus, ik

werp mij op mijne knieën voor uw aanschijn en bid en smeeK U met de grootste vurigheid des gemoeds, dat Gij levendige gevoelens van geloof, hoop en liefde, en een waar berouw over mijne zonden en den zeer vasten wil om die te verbeteren, in mijn hart gelieve te prenten, terwijl ik met eene groote genegenheid en droefheid des harten uwe vijf wonden bij mij-zelfven overweeg en in den geest aanschouw, dit voor oogen hebbende, wat reeds de Profeet David wegens U, o goede Jesus, in den mond had: Zij hebben mijne handen en voeten doorboord, zij hebben al mijne beenderen geteld.

Aan dit gebed is een volle affaat verbonden, mits men het na voorafgaande Biecht vóór een kruisbeeld na de H. Communie verrichte, en daarbij eenigen tijd bidde tot intentie van zijne Heiligheid. (Pius IX, 31 Juli 1858)

LOFZANG.

Te Deum laudamus.

U, o Gōd! loven wij; U, o Heer belijden wij.

U, eeuwige Vader, eert de gansche aarde.

U, roepen al de Engelen, de Hemelen

en al de Machten,

De Cherubijnen en Serafijnen onophoudelijk toe:

Heilig, heilig, heilig is de Heer, de God der Heerscharen!

Hemel en aarde zijn vol van de Majesteit uwer glorie.

Het glorierijke koor der Apostelen,

Het lofwaardig getal der Profeten,

Het blinkende heir der Martelaren looft U.

De H. Kerk belijdt U door geheel de aarde.

U, Vader van oneindige glorie.

Uwen hoogwaardigen, waren en eenigen Zoon,

Alsmede den vertrooster, den H. Geest,

Christus, Gij zijt de koning der glorie.

Gij zijt de eeuwige Zoon des Vaders.

Gij hebt, wanneer Gij om den mensch te verlossen, de menschheid zoudt aannemen, den schoot eener maagd niet geschroomd.

Gij hebt, nadat Gij den schicht des doods overwonnen hadt, voor de geloovigen het rijk der Hemelen geopend.

Gij zit aan de rechterhand Gods, in de glorie des Vaders.

Wij gelooven, dat Gij eens als Rechter zult wederkomen.

Wij bidden U dan, kom uwe dienaren te hulp, die Gij door uw dierbaar Bloed verlost hebt.

Geef, dat zij in de eeuwige glorie onder het getal uwer Heiligen mogen zijn.

Heer, maak uw volk zalig en zegen uw erfdeel.

Bestier hen en verhef hen tot in eeuwigheid.

Dagelijks loven wij U.

En wij prijzen uw naam in eeuwigheid, en in eeuwigheid der eeuwigheden.

Gewaardig U, o Heer! ons heden zonder zonden te bewaren.

Ontferm U onzer, Heer! ontferm U onzer.

Laat, o Heer! uwe barmhartigheid over ons komen, gelijk wij op U gehoopt hebben.

Op U, o Heer, heb ik mijne hoop gesteld en in eeuwigheid zal ik niet beschaamd worden.

A. M. D. G.

EINDE.

